

Saskia Hula • Kerstin Schoene

Micul
PANDA PAI

În căutarea aventurii

Saskia Hula • Kerstin Schoene

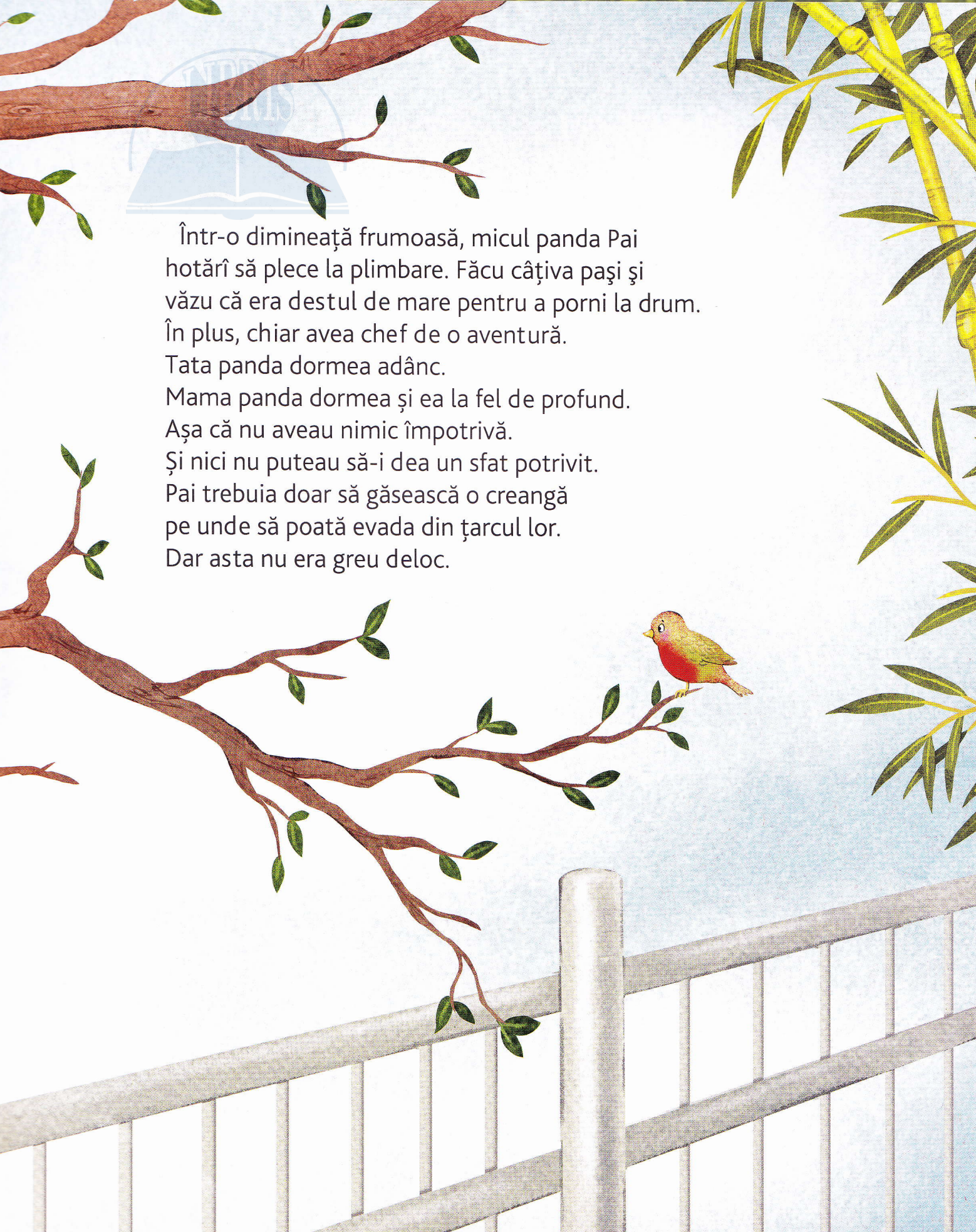
Micul
PANDA PAI

În căutarea aventurii

Într-o dimineață frumoasă, micul panda Pai hotărî să plece la plimbare. Făcu câțiva pași și văzu că era destul de mare pentru a porni la drum. În plus, chiar avea chef de o aventură. Tata panda dormea adânc. Mama panda dormea și ea la fel de profund. Așa că nu aveau nimic împotriva. Și nici nu puteau să-i dea un sfat potrivit. Pai trebuia doar să găsească o creangă pe unde să poată evada din țarcul lor. Dar asta nu era greu deloc.

În parcul natural era multă liniște.
Doar în depărtare clămpăneau pelicanii.
Pai merse condus de simțul mirosului:

la dreapta, apoi la stânga, la
dreapta, la stânga,
la dreapta și, fiindcă nu
urmărea o direcție anume,

mersedrept înaintemultă vreme.

Apoi i se păru că mersese destul. În afară de asta și păsările începuseră să ciripească, deci era vremea să ia masa de dimineață. Pai se răsuci în loc... apoi merse la stânga și la dreapta, la dreapta și la stânga, fără o direcție anume, destul de mult timp.

Drept înainte. Când a ajuns la pelicani, a înțeles că s-a rătăcit. Fiindcă pelicanii locuiau în celălalt capăt al parcului natural. Foarte departe, cum s-ar spune.

– Bună ziua, îi spuse Pai unui pelican.

– Ce vrei? plescăi pelicanul, care era chiar pe punctul de a înghiți un pește.

Peștele se zbătu când pelicanul clămpăni, apoi îi alunecă din cioc și sări în apă.

Pelicanul îl privi încruntat.

– Aș avea o întrebare, spuse Pai.

Cred că m-am rătăcit.

– Nici nu e de mirare, mormăi nervos pelicanul.

De ce umbli pe aici de unul singur?

– Am plecat în căutarea aventurii, spuse Pai.

Pelicanul îl măsură din ochi bănuitor.

– Aventură, nu mai spune!

De unde vii? Nu am mai văzut pe aici unul ca tine.

Pai începu să se dea mare.

– Sunt un panda...

